

съ други оште като нея шушулчици, та станжли като крилца. Кога узрѣли сѣмчици-тѣ, вѣтрѣ-тѣ обрулили шушулчици-тѣ съ сѣмчици-тѣ и ги отнеслѣ надалече отъ дрѣво-то. Една отъ тия сѣмчици паднѣла на това мѣсто и ето отъ такѣва малка сѣмчица, израсло толкова голѣмо дрѣво. Нека да разгледаме тая чудна сѣмчица.

Въ срѣда-та на всяка кленова сѣмчица има малкъ заврѣзъ, обвитъ съ двѣ листца и едно малко коренче. Кой може да повѣрова, че тоя заврѣзъ, който една може да се види съ увеличително стѣкло, може да стане такѣво голѣмо дрѣво, като наший кленъ?

Сѣмчица-та паднѣла на влажна-та земя, умекнѣла, *луспица-та* ѝ се распукинала и малкий заврѣзъ се събудилъ. Той пуснѣлъ бѣло-то клонче на долу, а двѣ-тѣ първи листца изникнѣли нагорѣ и се разеленили. Колко не приличать тия двѣ меснати *заврѣзни листца* на листа-та на голѣмий кленъ! Нѣ ето между заврѣзни-тѣ листца израсло нагорѣ *стѣблице* съ малка пжичица на врѣхѣ-тѣ и отъ тая пжичица се показовать вече двѣ кленови листца. Тия двѣ млади листца зимать да вѣхнѣтъ и най-сетнѣ исъхновать и укаповать. Тии си свършили работа-та: съ сокѣ-тѣ си хранили младичко-то растение, доклѣ е било много слабо, та не е могло само да си трѣси храна въ земя-та и у въздухѣ-тѣ. Заячило се малко-то растение, зело да се храни самѸ, и между новитѣ листца се показова *нова пжика*, израстнова *нова младочка* и на нея нови листца. И така, искарова младочка слѣдъ младочка, та расте малко-то дрѣвце и слѣдъ нѣколко години тънко-то стѣблице става дебело дѣвиште, а младочки-тѣ, яки вѣйки: яки-тѣ вѣйки ставать дебели клонѣ съ тисѣшги вѣйки и на